

Canlarım Soluyorlar

– pervane · 20 Şubat 2012

Bir zamanlar sevdayla halvet olurken meclis,
Aşkların kanadını acımasız yoldular.
Şimdi artık hızlıca yerleşirken koyu sis,
Yangın hanendelerim hüsrarla soldular.

Mısraların ağına yanaşmıyor ateşler,
Şiir yazanlar artık kasvetlerde güneşler.
Hayal sükût ederken kırılıyordu düşler,
Sakiler kadehlere zehirleri saldılar.

Kar taneleri durdu, bugün kaldım ben yetim,
Bağımdaki hüznler çağlıyor sicim sicim,
Marazlar çoğalırken çare bulmuyor hekim,
Takvimimden güzelim mevsimleri çaldılar.

Koşmalar şaha kalkıp anlatmıyor nigarı,
Nedimler lalelerle başlatmıyor baharı,
Hızla eritiyorlar şiir denen çınarı,
Güftekarlar otağda kahır derman kıldılar.

İlhamları sermiyor beni yakan önceler,
Çoğalan gafletlerle kuruluyor heceler.
Mehtabın ışığıyla sözlendiğim geceler,
En güzel umutları hislerimden aldılar.

Mecliste sazandeler soldururken dermanı,
Segahın çığlığıyla kararttılar harmanı,
Daha dün aşkı yağın Pervane'nin canları,
Deryalarım dururken nehirlere daldılar.